

Dagen derpå

Tekst: Christine Lund Jakobsen

Melodi: Leif Lund Jakobsen

1.

Jeg åbner min dør
forsigtigt, for noget er ikke som før.
Bag hækken fornemmer jeg flygtigt en
fugl,
der lokker mig ud af mit støvede skjul.
En ny melodi
den fløjter så glad, at jeg tør indeni.
Den fløjter så glad, at jeg tør indeni.

2.

Jeg husker, vi så,
da frygten fik fæste, og alt gik i stå.
En ruskende martsvind. Så voldsom og
kold,
at væggene både blev fængsel og skjold.
Mit ensomme nu,
en selvfølge smuldret og slået itu.
En selvfølge smuldret og slået itu.

3.

Jeg træder på græs,
og dugvåde fødder forløser det pres,
som længe har truet og trykket min krop,
mens masker har vundet og bundet mig
op.
Den tid skal nu dø,
for nu vil vi gentænke, drømme og strø.
For nu vil vi gentænke, drømme og strø.

4.

Så cykler jeg ud
langs stien til stranden med sitrende hud.
Det svirrer i luften, jeg trækker mit vejr.
Et snap efter duften af frihed især.
Jeg smiler og ser
en god, gammel ven står og vinker og ler.
En god, gammel ven står og vinker og ler.

5.

Vi sætter os hen
og skuer i stilhed på verden igen.
Ta'r tilløb til snakke om, hvad der vil ske,
og snarlige møder med knækbrød og te.
Mit smålige liv
bli'r større, når du gi'r mig dit perspektiv.
Bli'r større, når du gi'r mig dit perspektiv.

6.

Jeg udbryder 'Tænk,
at glæden er gemt mellem to på en
bænk'.
Et vuggende hav, en enorm mastodont,
der bruser, beruser mit håbs horisont.
Her dagen derpå
vi vågner til storhed, vi fandt i det små.
Vi vågner til storhed, vi fandt i det små.